

Dumnezeu sub embargo teologic

Duminică, 27 martie 2005

Gili Cârstea

“Oamenii cu nume” din Israelul ieșirii din Egipt, iar mai târziu clasa teologică a națiunii, L-au limitat pe Dumnezeu în așa măsură încât, la apariția lui Mesia, Dumnezeu era un străin pentru poporul ales. Neprihănirea Sa era indezirabilă. Locul locuinței Lui, complet necunoscut. Caracterul Său era deformat dincolo de recunoaștere. Când Hristos a trăit sub ochii lor viața lui Dumnezeu, ei au considerat că lucrarea Lui este o gravă amenințare pentru liniștea și siguranța lui Israel. L-au omorât.

Astăzi cărturarii poporului ales pun iarăși un embargo asupra lui Dumnezeu, și nici ei nu recunosc faptul că repetă erorile fatale pe care le-au comis înaintașii lor.

a) Lui Dumnezeu I se pune sistematic mâna la gură:

Sub deviza nobilă “sola scriptura,” savanții noștri nu permit lui Dumnezeu să mai vorbească. Ei spun: “Suficient, mulțumim pentru Scriptură, avem tot ce ne trebuie ca să fim mântuiți. Nu credem că mai ai de spus ceva relevant și nu credem că avem nevoie de clarificări cu privire la mesajul Scripturii, pe care îl înțelegem și îl apreciem.” Da, I se recunoaște dreptul, și chiar obligația, de a călăuzi, încuraja sau proteja pe oameni, individual sau colectiv, dar nu I se recunoaște dreptul de a vorbi dincolo de înțelegerea noastră prezentă asupra adevărului Bibliei. Toți solii pe care i-a trimis El după Ioan Revelatorul au fost refuzați elegant sub pretextul “sola scriptura.” Inclusiv Jones și Waggoner.

b) Lui Dumnezeu nu I se permite să opereze asupra ființei umane schimbări majore:

Da, I se permite să producă schimbări majore, dar numai atunci când “trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire,” și nici o clipă mai devreme. În ziua plecării la cer Dumnezeu are voie să umble la organismul uman, dar nu până atunci. Așa se face că adevărul despre ziua ispășirii pentru cei vii a fost repudiat de teologia adventistă, căci ea propunea o operațiune de curățire a păcatului din inima omenească. În ziua ispășirii finale, natura divină se unește cu natura umană (nunta) iar legea este scrisă definitiv în minte, prin locuirea definitivă și deplină a Duhului Sfânt. Această lucrare este numită sigilare, iar ea are loc cu destul de mult timp înainte de apariția pe nori a Domnului Hristos. Fără ca “Solul legământului” să intre deodată

în templul Său și să curețe “pe fiii lui Levi” cum se curăță argintul și aurul, nu poate avea loc ospățul nunții și a doua venire. Lui Dumnezeu – ca și bisericii – I se spune sistematic că nu poate interveni să “curețe pe fiii lui Levi” decât în ziua plecării la cer. Doar atunci are voie acest popor să înceteze cu păcatul. Doar atunci le este permis sfinților să trăiască în neprihănire. Până în acea clipă, ei sunt sfătuiți să se mulțumească cu o declarație de îndreptățire și să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului până în ultima clipă. Viața e frumoasă, de ce să ne stresăm inutil...

c) Lui Dumnezeu nu I se permite să Se implice în treburile oamenilor decât după principiile oamenilor:

Omenirea turbată are nevoie de o mână forte, nu poți controla gloatele cu milă și dragoste. Lui Dumnezeu I se cere să fie drept, adică să fie milițianul planetar, cu ochii pe delicvenți și cu pistolul în mână. Doar în acest rol îl putem tolera printre noi. Această imagine a fost prezentată obsesiv omenirii, care este uluită și nu știe ce să mai creadă când teroriștii își bat joc de oamenii demni și buni, iar milițianul doarme. Cele mai nelegiuite structuri sunt lăsate să opereze liber și chiar prosper, manipulând cu o cruzime incredibilă populații și evenimente, iar Dumnezeu nici nu se atinge de ele. În același timp, El este aplaudat pentru “împlinirea dreptății” când vreun găinar provincial este lovit de soartă. Tatăl prezentat de Hristos, Acela care întoarce și celălalt obraz, care dă și cămașa când I se cere haina și care iubește pe păcătoși, este persona non grata în climatul post-modernist al religiei globale care se pregătește.

Cei care vor simpatiza cu acest Dumnezeu sub embargo vor fi declarați nepotriviți să trăiască în societatea sofisticată a secolului 21. “Planul” nu are nici un loc pentru posesorii credinței lui Isus. Ei vor trebui să "plece," într-un fel sau altul.